Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: 9 Povrv-22/22-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu tog suda Kseniji Flack-Makitan, a na prijedlog sudske savjetnice Valentine Kovačić, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza GRADITELJSTVO TURKOVIĆ d.o.o. u stečaju iz Varaždina, Ulica Jurja Križanića 92, OIB: 82051718685 (pravni slijednik iza trgovačkog društva GRADITELJSTVO TURKOVIĆ d.o.o. u stečaju iz Varaždin Brega , Dugi Vrh 31a, OIB: 12243904162) kojeg zastupa punomoćnik Boris Ravić, odvjetnik iz Varaždina protiv tuženika KLIMACH d.o.o. iz Višnjana, Markovac 40b, OIB: 97077261013 kojeg zastupa punomoćnik Marino Hrain, odvjetnik iz Varaždina, radi isplate iznosa od 71.515,92 kn, nakon zaključene glavne rasprave na ročištu 4. veljače 2022. u prisutnosti punomoćnika parničnih stranaka, na ročištu za objavu i uručenje presude 18. ožujka 2022.,

presudio je

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Marije Hrvatin iz Poreča, poslovni broj Ovrv-247/15 od 16. rujna 2015. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku KLIMACH d.o.o. iz Višnjana, Markovac 40b, OIB: 97077261013 platiti tužitelju Stečajna masa iza GRADITELJSTVO TURKOVIĆ d.o.o. u stečaju iz Varaždina, Ulica Jurja Križanića 92, OIB: 82051718685 iznos od 49.131,92 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 23. srpnja 2015. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena te iznosa od 2.319,45 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 16. rujna 2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od osam dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Marije Hrvatin iz Poreča, poslovni broj Ovrv-247/15 od 16. rujna 2015. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku KLIMACH d.o.o. iz Višnjana, Markovac 40b, OIB: 97077261013 platiti tužitelju Stečajna masa iza GRADITELJSTVO TURKOVIĆ d.o.o. u stečaju iz Varaždina, Ulica Jurja Križanića 92, OIB:

82051718685 iznos od 1.424,02 kn zajedno s pripadajućim iznosom zakonskih zateznih kamata od 23. srpnja 2015.

III. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Marije Hrvatin iz Poreča, poslovni broj Ovrv-247/15 od 16. rujna 2015. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku KLIMACH d.o.o. iz Višnjana, Markovac 40b, OIB: 97077261013 platiti tužitelju Stečajna masa iza GRADITELJSTVO TURKOVIĆ d.o.o. u stečaju iz Varaždina, Ulica Jurja Križanića 92, OIB: 82051718685 trošak ovršnog postupka u iznosu od 43,50 kn zajedno s pripadajućim iznosom zakonskih zateznih kamata od 16. rujna 2015.

IV. Nalaže se tuženiku KLIMACH d.o.o. iz Višnjana, Markovac 40b, OIB: 97077261013 platiti tužitelju Stečajna masa iza GRADITELJSTVO TURKOVIĆ d.o.o. u stečaju iz Varaždina, Ulica Jurja Križanića 92, OIB: 82051718685 iznos od 20.959,98 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 6. veljače 2016. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena

V. Utvrđuje se da ne postoji tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 71.515,92 kn.

VI. Nalaže se tuženiku KLIMACH d.o.o. iz Višnjana, Markovac 40b, OIB: 97077261013 naknaditi tužitelju Stečajna masa iza GRADITELJSTVO TURKOVIĆ d.o.o. u stečaju iz Varaždina, Ulica Jurja Križanića 92, OIB: 82051718685 troškove parničnog postupka u iznosu od 19.317,36 kn u roku od osam dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 15.845,16 kn odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 11. rujna 2015. podnio javnom bilježniku prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave (list 1-2 spisa) nakon čega je javni bilježnik donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovrv-247/15 od 16. rujna 2015. (list 3 spisa) u kojem je određena ovrha općenito na imovini tuženika radi naplate tužiteljeve tražbine u iznosu od 50.555,94 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 23. srpnja 2015.

2. Na citirano rješenje o ovrsi tuženik je izjavio prigovor (list 6 spisa) nakon čega je Trgovački sud u Pazinu donio rješenje poslovni broj Povrv-1521/2015-2 od 18. studenog 2015. (list 8 spisa) kojim je javnobilježničko rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su provedene radnje, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Nakon što je tužitelj izjavio prigovor mjesne nenadležnosti Trgovačkog suda u Pazinu (list 18-20 spisa) taj se je sud rješenjem poslovni broj Povrv-1521/2015-10 od 28. studenog 2016. (list 148-149 spisa) oglasio mjesno nenadležnim te je ustupio ovaj predmet stvarno i mjesno nadležnom Trgovačkom sudu u Varaždinu.

4. Podneskom od 16. studenog 2016. (list 18-20) spisa tužitelj je izvršio preinaku tužbe tako što je povećao tužbeni zahtjev za daljnji iznos od 20.959,98 kn, tako da sada ukupni iznos koji tužitelj u ovom postupku potražuje od tuženika iznosi 71.515,92 kn. Navedenu preinaku sud je temeljem odredbe čl. 190. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje u tekstu: ZPP) dopustio raspravnim rješenjem od 12.

veljače 2018. (list 154 spisa) s obzirom da se tuženik preinaci protivio, međutim prema ocjeni ovog suda takva preinaka tužbe svrsishodna je za konačno rješenja odnosa između strankama.

5. Nadalje, tužitelj je u istom podnesku obrazložio činjeničnu i pravnu osnovu svog tužbenog zahtjeva navodeći da su parnične stranke bile u ugovornom odnosu temeljem Ugovora o građenju od 9. listopada 2014. kojim se tužitelj, kao izvođač, obvezao tuženiku, kao naručitelju, izvesti građevinske radove na Objektu povremene stambene namjene u Donjoj Poljani. Tužitelj tvrdi da je izveo ukupno radova u vrijednosti 306.515,92 kn, od čega je plaćeno ukupno 235.000,00 kn stoga tužitelj od tuženika potražuje preostali neplaćeni iznos od 50.555,94 kn s osnove dodatnih vantroškovničkih radova (račun tužitelja br. 5/1/1 od 14. srpnja 2015.), a iznos od 20.959,98 kn s osnove konačnog obračuna radova (račun tužitelja br. 1/1/1 od 26. siječnja 2016).

6. Tuženik je u prigovoru protiv rješenja o ovrsi (list 6 spisa) osporio tužiteljevu tražbinu u odnosu na koju je donijeto rješenje o ovrsi navodeći da i on ima prema tužitelju prigovor kvalitete izvedenih radova kao i zahtjev za smanjenje cijene te zahtjev s osnove ugovorne kazne zbog zakašnjenja, a u podnesku od 10. veljače 2018. (list 156-157 spisa) navodi:
- posljednji datum u građevinskom dnevniku zabilježen je 2. studenog 2015.,
- tuženik nije pozvan na primopredaju radova niti mu je tužitelj predao zakonom određenu dokumentaciju,
- stvarno izvedene količine i konačni obračun radova na koje se tužitelj poziva sastavio je tužitelj bez suglasnosti tuženika,
- potvrde izvedenih građevinskih radova na koje se poziva tužitelj, sastavio je njegov zaposlenik i to bez potvrde od strane nadzora ili investitora,
- zapisnik o primopredaji i obračun radova od 10. prosinca 2015. nije potpisan slijedom čega je sporan.

7. Nadalje, istim podneskom od 10. veljače 2018. (list 156-157 spisa) tuženik je istaknuo prigovor radi prebijanja u ukupnom iznosu od 72.000,00 kn (35.000,00 kn s osnove nastale štete uslijed nestručno izvedenih radova, a iznos od 37.000,00 kn s osnove ugovorne kazne zbog zakašnjenja).
7.1.Tuženik naime tvrdi da tužitelj nije izvršio sve ugovorene radove, a neke je izveo suprotno projektu pa navodi: cisterna za oborinske vode nije izgrađena prema projektu, nije izgrađena manja cisterna za filtriranje oborinskih voda, nije izveden spoj krovnih oborinskih voda na cisternu, zemlja od iskopa podruma nije poravnata, septička jama nije izvedena sa pravilnim visinama, AB stropna ploča podruma nije napravljena ravno. Tuženik dakle tvrdi da mu je zbog manje izgrađenog i izgrađenog mimo projekta i dogovora te zbog troškova radi otklanjanja nekih od tih nedostataka nastala šteta u iznosu od 35.000,00 kn.
7.2. Iznos od 37.000,00 kn tuženik potražuje s osnove ugovorne kazne zbog zakašnjenja u izvođenju radova pozivajući se na odredbe Ugovora o građenju koje su parnične stranke nesporno sklopile.

8. Tužitelj se u odnosu na istaknuti prigovor radi prebijanja očitovao podneskom od 23. ožujka 2018. (list 158-160 spisa) pa je tako naveo da je do kašnjenja radova došlo zbog vremenskih neprilika, ali i radnji samog tuženika s obzirom da je tuženik mijenjao svoje zahtjeve u pogledu izvedbi radova, kao i njegovog kašnjenja s dostavom i montažom građevinskog materijala kojim su ti radovi trebali biti izvedeni. Tuženik se u odnosu na ugovornu kaznu pozvao na odredbu čl. 353. st. 5. Zakona o obveznim odnosima s obzirom da tuženik nije postavio zahtjev za isplatu ugovorne kazne nakon što je primio ispunjenje obveze. Što se tiče zahtjeva za naknadom štete u iznosu od 35.000,00 kn tužitelj navodi da je isti potpuno paušalan te nadodaje: cisterna za vodu nije imala projektnu dokumentaciju

već je građena u dogovoru s investitorom (tuženikom), manja cisterna za filtriranje vode nije ugovorena niti jednim ugovorom ili troškovnikom, zemlja od iskopa oko objekta bila je poravnata po zahtjevu investitora koji je bio prisutan kao i nadzorni inženjer, investitor je spustio visinu okoliša protivno projektu, a također je i parking preselio na gornju stranu gradilišta protivno projektu, septička jama je izvedena prema dogovoru i troškovniku potpisanom od investitora.

9. Tijekom postupka sud je pročitao dokumentaciju u spisu i to: račun tužitelja br. 5/1/1 od 14. srpnja 2015. (list 4, 28 i 161 spisa), Ugovor o građenju (list 21-24 spisa), Anex Ugovora o građenju (list 25-26 spisa), analitička kartica kupaca za razdoblje od 1. siječnja 2015. do 15. studenog 2016. (list 27 spisa), račun tužitelja br. 1/1/1 od 26. siječnja 2016. (list 29 spisa), račun br. 1/1/1 od 19. siječnja 2015. (list 30 spisa), račun br. 9/1/1 od 8. prosinca 2014. (list 31 spisa), račun br. 8/1/1/ od 18. studenog 2014. (list 32 spisa), građevinski dnevnik (list 33-124 spisa), troškovnik (list 125-134 spisa), Potvrde o izvedenim radovima na Građevini povremene stambene namjene s jednom stambenom jedinicom za povremeni boravak (list 135-136 spisa), Zapisnik o primopredaji radova i obračun radova od 10. prosinca 2015. (list 137-143 spisa), završni obračun (list 144 spisa), okončana situacija (list 145 spisa), povratnica (list 162 spisa), dopisi Ivana Turkovića (list 163-167 i 169 spisa), povratnica (list 168 spisa), dopis odvjetnika Borislava Planinca (list 170 spisa), obračun radova od 9. studenog 2015. (list 171-172 spisa), rješenje o uvjetima građenja Varaždinske županije (list 173-176 spisa), obračun radova od 7. srpnja 2015. (list 177-181 spisa), elaborat iskolčenja građevine (list 182 spisa), glavni projekt (list 183 i 190 spisa), ugovor o obavljanju stručnog nadzora br.27/14 (list 187-188 spisa), ugovor o obavljanju stručnog nadzora br. 05/15 (list 189-190 spisa). Uz navedeno, sud je saslušao svjedoke Domagoja Goluba (list 196-197 spisa), Josipa Večerića (list 198-199 spisa), Josipa Kelemineca (list 199-200 spisa), Bojana Blažija (list 198 spisa), Darka Gečeka (list 209-211 spisa), Marka Pokosa (list 211 spisa) i Nikolu Šebreka (list 212-213 spisa) kao i direktore parničnih stranaka Gustava Richarda Klimacha (list 222-226 spisa) i Karla Turkovića (list 227-228 spisa). Nadalje, sud je proveo dokaz uviđajem na licu mjesta u Donjoj Poljani (list 254-255 spisa) te je proveo dokaz građevinskog vještačenja po vještakinji Martini Cesar Kelemen (list 242-244 spisa) koja je izradila pisani nalaz i mišljenje (list 259-269 spisa) te je usmeno i saslušana na ročištu glavne rasprave (list 286-290 spisa).

10. Sud je od nadležne porezne uprave zatražio podatak je li tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza po računima tužitelja broj 1/1/1 od 26. siječnja 2016. i broj 5/1/1 od 14. srpnja 2015.

11. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu naknade za izvršene građevinske radove na Objektu povremene stambene namjene u Donjoj Poljani i to iznosa od 50.555,94 kn s osnove izvantroškovničnih naknadnih radova te iznosa od 20.959,98 kn s osnove konačnog obračuna izvedenih radova.

12. Između stranaka nije sporno da su bile u ugovornom odnosu temeljem Ugovora o građenju od 9. listopada 2014. u kojem je tužitelj bio izvođač, a tuženik je bio investitor (naručitelj radova) kao i da radovi nisu završeni u ugovorenom roku.

13. Između stranaka je sporno:
- jesu li radovi izvedeni u cijelosti prema projektu i troškovniku,
- imaju li izvedeni radovi nedostataka,
- tko je odgovoran za neizvršenje radova u ugovorenom roku,
- je li izvršena primopredaja radova i napravljen konačni obračun radova.

14. U odnosu na osnovu tužiteljeve tražbine sud je uvidom u dopise Porezne uprave, Područni ured Pazin, Ispostava Poreč-Parenzo (list 203 i list 207 spisa) utvrdio da je tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza na utužene račune tužitelja, slijedom čega, a temeljem odredbe čl. 221.b ZPP-a, se smatra da tužiteljeva tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže suprotno. U konkretnom slučaju to znači da je na tuženiku bio teret dokaza da dokaže da tuženik nije izveo radove s osnove kojih su izdani računi tužitelja. Iz pisanog nalaza i mišljenja vještakinje Martine Cesar-Kelemen sud je utvrdio da su ugovoreni radovi i izvedeni (str.7. pisanog nalaza i mišljenja), a da je tužitelj još izveo izvantroškovničke radove u vrijednosti od 49.131,92. Navedeni zaključak vještakinje sud prihvaća u cijelosti jer je dan sukladno pravilima struke, objektivno i nepristrano te na temelju dokumentacije koje su stranke priložile u spis. Da su ugovoreni radovi izvedeni u cijelosti potvrdio je i sam direktor tuženika kada je saslušan na ročištu glavne rasprave (list 222 spisa) kao i svjedok Darko Geček (list 209-211 spisa) koje iskaze sud prihvaća.

14.1. Visinu tužiteljeve tražbine sud je utvrdio i uvidom u Zapisnik o primopredaji radova i obračun radova od 10. prosinca 2015. (list 137-143 spisa) i uvidom u konačni obračun radova (list 144-145 spisa). Tuženik osporava tužiteljev obračun radova koji se nalazi na listu 145 spisa s obzirom da, kako tuženik tvrdi, isti je sastavljen jednostrano od strane tužitelja i to temeljem Zapisnika o primopredaji od 10. prosinca 2015., a na primopredaji radova nije bio prisutan predstavnik tuženika te se tuženik poziva na obračun radova od 9. studenog 2015. (list 171-172 spisa). Oba obračuna radova potpisao je Darko Geček kao nadzorni inženjer koji se i u svojem iskazu danom na ročištu glavne rasprave (list 209-211 spisa) pozvao na Zapisnik od 10. prosinca 2015. u smislu da je naveo da je bio prisutan pri sastavljanju tog Zapisnika slijedom čega ovaj sud Zapisnik od 10. prosinca 2015. ocjenjuje vjerodostojnim.

14.2. Iz navedenog Zapisnika sud je utvrdio da vrijednost dodatno izvedenih radova iznosi 49.131,92 kn te da tužitelj nije izveo građevinske radove prema ugovornom troškovniku u iznosu od 3.900,00 kn. Kada se vrijednost dodatno izvedenih radova umanji za iznos neizvedenih radova prema ugovornom troškovniku dobije se iznos od 45.213,92 kn.

14.3. Na temelju tako sastavljenog Zapisnika o primopredaji tužitelj je izradio okončanu situaciju za radove koje je izveo za tuženika na gradilištu Donja Poljana (list 145 spisa) u kojoj je tužitelj naveo da ukupna vrijednost dosad plaćenih radova iznosi 235.000,00 kn, a da ugovorena cijena radova iznosi 261.284,00 kn iz čega proizlazi da tužitelj od tuženika potražuje razliku u iznosu od 26.284,00 kn (vrijednost ugovorenih radova umanjeno za dotad plaćene iznose). Nadalje, tužitelj je iznos od 26.284,00 kn umanjio za iznos od 3.900,00 kn (vrijednost neizvedenih radova po troškovniku) slijedom čega se dobije iznos od 22.384,00 kn koji iznos predstavlja vrijednost izvedenih, a nenaplaćenih radova po ugovornom troškovniku. Nadalje, iz obračuna dodatno naručenih radova sud je utvrdio da su isti izvedeni u vrijednosti od 49.131,92 kn.

14.4. Također, obračun naknadnih radova (list 177-181 spisa) izvršio je i nadzorni inženjer Domagoj Golub iz kojega proizlazi da je vrijednost dodatnih radova 50.555,94 kn koji je u svojem iskazu (list 196 spisa) naveo da je on taj obračun provjerio i potpisao.

14.5. S obzirom da se dva obračuna dodatnih izvantroškovničkih radova razlikuju u vrijednosti radova, ovaj sud ocjenjuje da vrijednost naknadnih radova iznosi 49.131,92 kn a što je navela i sama vještakinja u svojem iskazu na ročištu glavne rasprave te je sam tužitelj izvršio obračun vrijednosti navedenih radova u iznosu od 49.131,92 kn (list 144 spisa).

15. Slijedom navedenoga, ovaj sud zaključuje da je tuženik izveo vantroškovničkih (dodatnih) radova u vrijednosti od 49.131,92 kn koji tuženik tužitelju nije platio (a ne 50.555,94 koji iznos tužitelj u tužbi potražuje) kao i daljnji iznos od 20.959,98 kn koji iznos predstavlja okončani obračun svih izvedenih radova koje je tužitelj izradio samostalno temeljem Posebne uzance o građenju br. 114 ("Službeni list SFRJ" br. 18/77, u daljnjem tekstu: Uzance).

16.Što se tiče tuženikovih prigovora navedenih u toč.6. ovog obrazloženja sud je utvrdio slijedeće.
- točna je tvrdnja tuženika da je posljednji datum u građevinskom dnevniku zabilježen 2. studenog 2015. međutim navedeno nije od odlučnog značaja za osnovanost tužiteljevog zahtjeva s obzirom da između stranaka je nesporno da radovi nisu izvedeni u ugovorenom roku,
- nije točna tvrdnja tuženika da nije pozvan na primopredaju radova s obzirom da je tužitelj u više navrata (dopisi tužitelja na listovima 163-167 i 169 spisa) pozivao tuženika na sastanke i dogovore i pritom se pozvao na uzancu br. 114. Tek nakon trećeg dopisa tužitelj pristaje na sastanak zakazan za 3. prosinca 2015.,
- činjenicu je li tužitelj tuženiku predao svu dokumentaciju sud nije utvrđivao s obzirom da ista nije od odlučnog značaja za rješavanje ovog spora,
- konačni obračun radova sastavio je tužitelj na temelju Zapisnika o primopredaji radova od 10. prosinca 2015. i temeljem Uzance br. 114,
- tuženik nije dokazao da je Potvrde o izvedenim građevinskim radovima (list 135-136 spisa) sastavio zaposlenik tužitelja s obzirom da je iste potpisao nadzorni inženjer Domagoj Golub (koji je bio nadzorni inženjer prije Darka Gečeka),
- Zapisnik o primopredaji od 10. prosinca 2015. i konačni obračun potpisao je nadzorni inženjer Darko Geček.

17. Slijedom navedenog, ovaj sud zaključuje da je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja u iznosu od 49.131,92 kn s osnove izvantroškovničkih (naknadnih radova) slijedom čega je valjalo održati platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Marije Hrvatin iz Poreča, poslovni broj Ovrv-247/15 od 16. rujna 2015. na snazi u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 49.131,92 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 23. srpnja 2015. do isplate (toč. I. izreke presude), dok je za preostali iznos od 1.424,02 kn s osnove naknadnih izvantroškovničkih radova valjalo ukinuti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Marije Hrvatin iz Poreča, poslovni broj Ovrv-247/15 od 16. rujna 2015. (toč. II. izreke presude)

18. U toč. IV. izreke presude naloženo je platiti tuženiku iznos od 20.959,98 kn s osnove okončane situacije zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 6. veljače 2016. do isplate.

19. Odluku o zateznoj kamati sud je donio temeljem odredbe čl. 183. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, dalje u tekstu: ZOO) u kojem je propisano da dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispuni svoju obvezu u roku određenom za ispunjenje, a rok za ispunjenje tužiteljeve novčane tražbine naznačen je u računima tužitelja i to 22. srpanj 2015. za tražbinu u iznosu od 49.131.92 kn, odnosno 5. veljače 2015. za tražbinu tužitelja u iznosu od 20.959,98 kn. Tužitelj je pravilno naznačio početak tijeka zakonskih zateznih kamata od prvog dana nakon roka za ispunjenja. Stopu zakonskih zateznih kamata sud je odredio primjenom odredbe čl. 29. st.2 ZOO-a.

20. U odnosu na tuženikov prigovor radi prebijanja valja reći da je tuženik istaknuo navedeni prigovor s osnove nastale štete uslijed nestručno izvedenih radova od strane tužitelja (iznos od 35.000,00 kn) te s osnove ugovorne kazne zbog zakašnjenja (iznos od 37.000,00 kn).Teret dokaza tuženikovih tražbina je na tuženiku.
20.1. Iz pisanog nalaza i mišljenja vještakinje sud je utvrdio da radovi koje je izveo tužitelj nemaju vidljivih nedostataka, a niti iz dostavljene dokumentacije (obračun radova, zapisnik o primopredaji) u spisu sud nije mogao utvrditi postojanje ikakvih nedostataka na objektu. O postojanju nedostataka na radovima koje je izveo tužitelj iskazivali su Darko Geček (list 209-210 spisa), Marko Pokos (list 211), Nikola Šebrek (list 212-213 spisa) i direktor tuženika

Gustav Richard Klimach (list 222-226 spisa) međutim njihovi iskazi u tom dijelu nisu adekvatni dokaz za utvrđenje postojanja nedostataka. Naime, adekvatan dokaz za postojanje materijalnih nedostataka, prema ocjeni ovog suda, bio bi dopis tužitelja ili primjerice Zapisnik o primopredaji. Napominje se da čak niti u Obračunu radova na koji se poziva tuženik od 9. studenog 2015. (list 171-172 spisa) nije naznačeno postojanje nedostataka na radovima. Nadalje, tuženik nije u pisanom obliku zabilježio postojanje takvih nedostataka, niti je pisanim putem pozvao izvođača (tužitelja) na saniranje eventualnih nedostataka niti o postojanju takvih nedostataka postoji ikakvi pisani trag. Slijedom navedenog, a kako tuženik nije dokazao postojanje nedostataka na radovima, ovaj sud zaključuje da nije osnovana tuženikova tražbina u iznosu od 35.000,00 kn s osnove naknade štete zbog nestručno izvedenih radova.
20.2. U odnosu na tražbinu s osnove ugovorne kazne zbog zakašnjenja valja reći da je osnovana tvrdnja tužitelja da je takav zahtjev postavljen tek prvi puta ovoj parnici i da je samim time prekasno postavljen. Naime, i sam direktor tuženika je u svojem iskazu na glavnoj raspravi (list 225 spisa) iskazao da je tek u ovoj parnici prvi put stavljen zahtjev za ugovornu kaznu. Uzancom br. 55 propisano je da zahtjev za ostvarivanje prava na ugovornu kaznu može se istaknuti najkasnije do završetka konačnog obračuna. Tuženik neosnovano osporava tužiteljev konačni obračun na listovima (list 144-145 spisa) s obzirom da je Uzancom br. 120 propisano da ako naručitelj bez opravdanog razloga odbije učešće u konačnom obračunu, izvođač može sam izvršiti obračun. Pritom se napominje da je nadzorni inženjer Darko Geček u svojem iskazu (list 209 spisa) naveo da je kod sastavljanja obračuna radova od 10. prosinca 2015. bio prisutan i direktor tuženika slijedom čega je tuženik trebao najkasnije tada, a temeljem Uzance br. 55 postaviti zahtjev za ugovornu kaznu zbog zakašnjenja u izvođenju radova.
20.3. Slijedom navedenoga, nisu osnovane tražbine tuženika prema tužitelju s osnove naknade štete jer tuženik nastanak štete nije dokazao, a s osnove isplate ugovorne kazne jer je takav zahtjev prekasno postavljen, o čemu je odlučeno je u toč. V. izreke presude i utvrđeno da ne postoji tražbina tuženika prema tužitelju do iznosa tužiteljeve tražbine u iznosu od 71.515,92 kn.

21. O ovršnim i parničnim troškovima postupka odlučeno je primjenom odredbe čl. 154. st. 5. ZPP-a (jer tužitelj u razmjerno neznatnom dijelu nije uspio sa svojim tužbenim zahtjevom), Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14. i 107/15, dalje: Tarifa), Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine" br. 8/11, 112/12 i 114/12, dalje: Pravilnika) te Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/18). Napominje se da je sud prilikom odlučivanja o naknadi troškova uzeo u obzir vrijednost glavnog zahtjeva tužitelja u ukupnom iznosu od 71.515,92 kn, a ne i vrijednost tuženikovog prigovora radi prebijanja s obzirom da prigovor radi prebijanja nije tužbeni zahtjev, a odredbom čl. 35. st. 2. ZPP-a propisano je da se sporedna traženja ne uzimaju u obzir ako ne čine glavni zahtjev stoga je sud za odmjeravanje troškova koje je tužitelj imao s obzirom na zastupanje po odvjetniku uzeo 100 bodova po parničnoj radnji (uvećano za iznos PDV-a po stopi od 25%).

22. O troškovima ovršnog postupka odlučeno je u toč. I. i III. izreke presude te je tužitelju kao opravdani ovršni trošak priznat trošak sastava prijedloga za ovrhu u iznosu od 1.250,00 kn zajedno s pripadajućim iznosom PDV-a po stopi od 25% te trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 1.069,45 kn zajedno s pripadajućim iznosom PDV-a po stopi od 25%, odnosno ukupno 2.319,45 kn (toč. I. izreke presude).

23. Tuženiku nije priznat trošak ovršnog postupka s osnove javnobilježničke dostave u iznosu od 43,50 kn zajedno s pripadajućim iznosom PDV-a te je u tom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovršnog postupka odbijen kao neosnovan (toč. III. izreke presude).

24. O troškovima parničnog postupka odlučeno je u toč. VI. izreke presude pri čemu je tužitelju kao opravdani trošak priznat:
- trošak sastava podneska od 16. studenog 2016. u iznosu od 1.250,00 kn zajedno s pripadajućim iznosom PDV-a po stopi od 25%,
- trošak sastava podneska od 19. ožujka 2018. u iznosu od 1.250,00 kn zajedno s pripadajućim iznosom PDV-a po stopi od 25%,
- trošak sastava podneska od 6. rujna 2018. u iznosu od 1.250,00 kn zajedno s pripadajućim iznosom PDV-a po stopi od 25%,
- trošak sastava podneska od 24. rujna 2020. u iznosu od 1.250,00 kn zajedno s pripadajućim iznosom PDV-a po stopi od 25%,
- trošak zastupanja na ročištu 12. veljače 2018. u iznosu od 1.250,00 kn zajedno s pripadajućim iznosom PDV-a po stopi od 25%,
- trošak zastupanja na ročištu 11. travnja 2018. u iznosu od 1.250,00 kn zajedno s pripadajućim iznosom PDV-a po stopi od 25%,
- trošak zastupanja na ročištu 7. lipnja 2018. u iznosu od 1.250,00 kn zajedno s pripadajućim iznosom PDV-a po stopi od 25%,
- trošak zastupanja na ročištu 5. rujna 2018. u iznosu od 1.250,00 kn zajedno s pripadajućim iznosom PDV-a po stopi od 25%,
- trošak zastupanja na ročištu 4. listopada 2018. u iznosu od 1.250,00 kn zajedno s pripadajućim iznosom PDV-a po stopi od 25%,
- trošak zastupanja na ročištu 18. lipnja 2020. u iznosu od 1.250,00 kn zajedno s pripadajućim iznosom PDV-a po stopi od 25%,
- trošak zastupanja na ročištu 20. studenog 2020. u iznosu od 1.250,00 kn zajedno s pripadajućim iznosom PDV-a po stopi od 25%,
- trošak zastupanja na ročištu 4. veljače 2022. u iznosu od 1.250,00 kn zajedno s pripadajućim iznosom PDV-a po stopi od 25%,
- trošak građevinskog vještačenja u iznosu od 2.500,00 kn
- trošak predujma za očevidu u iznosu od 152,36 kn
- trošak pristupa na ročište glavne rasprave vještakinje Martine Cesar-Kelemen od 20. studenog 2020. u iznosu od 600,00 kn
- trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 1.065,00 kn odnosno ukupno 19.317,36 kn.

25. Tužitelju kao trošak parničnog postupka nije priznat trošak sudske pristojbe na presudu iznos od 220,16 kn s obzirom da sudska pristojba na presudu iznosi 1.065,00 kn, a ne zatraženih 1.285,16 kn. Preostali neosnovano zatraženi trošak parničnog postupka u iznosu od 15.625,00 kn predstavlja pogrešno naznačenu vrijednost predmeta spora u troškovniku tužitelja (list 291 spisa) pa posljedično tome kao vrijednost parnične radnje tužitelj je umjesto 100 bodova, naznačio 250 bodova slijedom čega je nastala razlika od 15.625,00 kn.

26. Slijedom navedenog, naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 19.317,36 kn, dok je preostali dio zahtjeva za naknadom parničnog troška u iznosu od 15.845,16 kn valjalo odbiti kao neosnovan, o čemu je odlučeno u toč. VI. izreke presude.

U Varaždinu 18. ožujak 2022.

Sudac:

Ksenija Flack-Makitan

okument je elektronički potpisan:
KSENIJA FLACK-MAKITAN
ijeme potpisivanja:
17-03-2022
14:01:24

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
2.5.4.97=#130D48523037333937393135313131
L=VARAŽDIN
S=FLACK-MAKITAN
G=KSENIJA
CN=KSENIJA FLACK-MAKITAN

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od osam dana od dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o tom ročištu. Ako stranka nije uredno obaviještena o tom ročištu, može podnijeti žalbu u roku od osam dana od dana primitka prijepisa presude.
Žalba se podnosi putem ovoga suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke.

DNA:

Tužitelj – po punomoćniku Borisu Raviću,
Tuženik – po punomoćniku Marinu Hrain

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
B. Radić 2

Poslovni broj: 9 Povrv-22/22-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu tog suda Kseniji Flack-Makitan, a na prijedlog sudske savjetnice Valentine Kovačić, u pravnoj stvari tužitelja-predlagatelja osiguranja Stečajna masa iza GRADITELJSTVO TURKOVIĆ d.o.o. u stečaju iz Varaždina, Ulica Jurja Križanića 92, OIB: 82051718685 kojeg zastupa punomoćnik Boris Ravić, odvjetnik iz Novog Marifa protiv tuženika-protivnika osiguranja KLIMACH d.o.o. iz Višnjana, Markovac 40b, OIB: 97077261013 kojeg zastupa punomoćnik Marino Hrain, odvjetnik iz Varaždina, odlučujući o prijedlogu za određivanje prethodne mjere, 14. ožujka 2022.

riješio je

I. Radi osiguranja dospjelog novčanog potraživanja tužitelja – predlagatelja osiguranja Stečajna masa iza GRADITELJSTVO TURKOVIĆ d.o.o. u stečaju iz Varaždina, Ulica Jurja Križanića 92, OIB: 82051718685 prema tuženiku – protivniku osiguranja KLIMACH d.o.o. iz Višnjana, Markovac 40b, OIB: 97077261013 i to iznosa od 50.555,94 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 23. srpnja 2015. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena te iznosa od 2.362,95 kn sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena počevši od 16. rujna 2015. do isplate

određuje se prethodna mjera

1. Nalogom Financijskoj Agenciji da zabrani banci kod koje se vode računi protivnika osiguranja - tuženika KLIMACH d.o.o. iz Višnjana, Markovac 40b, OIB: 97077261013 da tuženiku – protivniku osiguranja ili trećoj osobi, po nalogu tuženika – protivnika osiguranja isplati s računa tuženika – protivnika osiguranja novčani iznos tražbine za koji je određeno osiguranje ovom prethodnom mjerom.

2. Zabrana se smatra provedenom danom dostave ovog rješenja Financijskoj agenciji.

3. Dostavom Financijskoj Agenciji ovog rješenja o osiguranju predlagatelj osiguranja - tužitelj stječe založno pravo na predmetu osiguranja.

4. Iznos novčanih sredstava protivnika osiguranja - tuženika kod banaka za koji je određena zabrana isplate, ne može se prenijeti s tog računa dok zabrana traje, osim radi namirenja tražbine predlagatelja osiguranja - tužitelja.

5. Prethodna mjera trajati će do 15 dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu.

II. Odbija se prijedlog tužitelja – predlagatelja osiguranja Stečajna masa iza GRADITELJSTVO TURKOVIĆ d.o.o. u stečaju iz Varaždina, Ulica Jurja Križanića 92, OIB: 82051718685 za određivanjem prethodne mjere radi osiguranja novčanog potraživanja tužitelja prema tuženiku KLIMACH d.o.o. iz Višnjana, Markovac 40b, OIB: 97077261013 u iznosu od 20.959,98 kn kao i pripadajućih iznosa zakonskih zateznih kamata na taj iznos od 6. veljače 2016. te radi osiguranja naplate troškova ovog postupka osiguranja.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 11. rujna 2015. podnio javnom bilježniku Mariji Hrvatin iz Poreča prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave (list 1-2 spisa) nakon čega je javni bilježnik donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovrv-247/15 od 16. rujna 2015. (list 3 spisa) u kojem je određena ovrha općenito na imovini tuženika radi naplate tužiteljeve tražbine u iznosu od 50.555,94 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 23. srpnja 2015. i troškova ovršnog postupka u iznosu od 2.362,95 kn.

2. Na citirano rješenje o ovrsi tuženik je izjavio prigovor (list 6 spisa) nakon čega je Trgovački sud u Pazinu donio rješenje poslovni broj Povrv-1521/2015-2 od 18. studenog 2015. (list 8 spisa) kojim je javnobilježničko rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su provedene radnje, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Nakon što je tužitelj izjavio prigovor mjesne nenadležnosti Trgovačkog suda u Pazinu (list 18-20 spisa) taj se je sud rješenjem poslovni broj Povrv-1521/2015-10 od 28. studenog 2016. (list 148-149 spisa) oglasio mjesno nenadležnim te je ustupio ovaj ptredmet stvarno i mjesno nadležnom Trgovačkom sudu u Varaždinu.

4. Tužitelj je podneskom od 23. studenog 2016. (list 18-20 spisa) izvršio preinaku tužbe na način da je povećao tužbeni zahtjev za daljnji iznos od 20.959,98 kn slijedom čega tužitelj od tuženika u ovom postupku potražuje ukupan iznos od 71.515,92 kn. Sud je preinaku tužbe dopustio raspravnim rješenjem od 12. veljače 2018. (list 154 spisa).

5. Nadalje, tužitelj je podneskom od 6. rujna 2018. (list 215-216 spisa) temeljem odredbe čl. 501.a Zakona o parničnim troškovima ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje u tekstu: ZPP) podnio prijedlog za donošenje prethodne mjere osiguranja tužiteljeve novčane tražbine i to:
- iznosa od 71.515,92 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje na iznos od 50.555,94 kn teku od 23. srpnja 2015., a na iznos od 20.959,98 kn od 6. veljače 2016.,

- iznosa od 2.362,95 kn s osnove troškova ovršnog postupka s zakonskim zateznim kamatama od 16. rujna 2015.,
- troškova postupka osiguranja.

6. Zakonskom odredbom čl. 501.a ZPP-a propisano je da u postupku pred trgovačkim sudovima koji se vodi povodom pravnog lijeka protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, sud će najkasnije do zaključenja glavne rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine, osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

7. Na početku odmah valja reći da nije osnovan tužiteljev prijedlog osiguranja za osiguranje njegove tražbine u iznosu od 20.959,98 kn kao i pripadajućih zakonskih zateznih kamata s obzirom da je taj iznos tužitelj utužio naknadno (podneskom od 6. rujna 2018.), odnosno za navedeni iznos nije doneseno rješenje o ovrsi pa da bi tuženik mogao izjaviti prigovor protiv rješenja o ovrsi, a upravo sadržaj navedenog prigovora je od odlučnog značaja za ocjenu osnovanosti mjere osiguranja iz odredbe čl. 501.a ZPP-a, odnosno za osiguranje tužiteljeve tražbine u iznosu od 20.959,98 kn nije ispunjen prvi uvjet predviđen odredbom čl. 501.a ZPP-a – o toj tužiteljevoj tražbini ne vodi se postupak povodom pravnog lijeka protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. S obzirom da za određivanje mjere osiguranja za tražbinu tužitelja u iznosu od 20.959,98 kn nisu kumulativno ispunjene pretpostavke predviđene odredbom čl. 501.a ZPP-a valjalo je takav zahtjev odbiti o čemu je odlučeno u toč. II. izreke rješenja. Nadalje, u toč. II. Izreke rješenja odbijen je i zahtjev tužitelja za određivanje mjere osiguranja za tražbinu tužitelja s osnove troškova postupka osiguranja jer troškovi postupka osiguranja za tužitelja nastaju tek donošenjem rješenja o osiguranju, odnosno niti oni nisu bili obuhvaćeni javnobilježničkim rješenjem o ovrsi . Također, sud je prijedlog tužitelja za određivanje mjere osiguranja za iznos od 20.959,98 kn ocijenio i prema općim pravila o prethodnoj mjeri sadržanim u odredbama čl. 332. i 333. Ovršnog zakona („Narodne novine" br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, dalje u tekstu: OZ) i utvrdio da tužitelj ne raspolaže niti sa jednom ispravom navedenom u odredbi čl.332. st.1. OZ-a, niti je učinio vjerojatnom opasnost da bi se bez toga osiguranja onemogućilo ili znatno otežalo ostvarenje tražbine, slijedom čega i sa te pravne osnove nije osnovan tužiteljev prijedlog za osiguranjem tražbine u iznosu od 20.959,98 kn.

8. U odnosu na preostali dio iznosa sporne tražbine tužitelja od 50.555,94 kn zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 23. srpnja 2017. navodi se da je za taj iznos određena ovrha temeljem javnobilježničkog rješenja o ovrsi, nakon čega je tuženik izjavio prigovor na rješenje o ovrsi te je postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga stoga je za osnovanost tužiteljevog prijedloga potrebno utvrditi proizlazi li iz tuženikovog prigovora veća vjerojatnost da će tuženik uspjeti u sporu pri čemu je bitno da je tužitelj postojanje svoje tražbine učinio vjerojatnim, odnosno da je veća vjerojatnost da će on uspjeti u sporu, a ne tuženik. Za određivanje prethodne mjere dovoljno je da tužitelj dokaže samu mogućnost da će on uspjeti u sporu, a koja mogućnost treba biti veća od mogućnosti da tuženik uspije u sporu pri čemu na tuženiku leži teret dokazivanja da će uspjeti u sporu.

9. Tužitelj je podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave – računa br. 5/1/1 od 14. srpnja 2015. koji iznosi 50.555,94 kn u kojem je naznačeno da se izdaje za izvedene dodatne vantroškovničke radove na objektu povremene stambene namjene kao i na cisterni

za vodu gradilište Donja Poljana.

10. U prigovoru protiv rješenja o ovrsi tuženik je naveo da iz računa tužitelja nije jasno koji su konkretni radovi tim računom zaračunati, kao niti na koji način su zaračunati s obzirom da tuženik nije primio ovjerenu situaciju s opisom radova pa nije jasno kada su i na koji način zaračunati radovi naručeni te jesu li ti radovi u skladu sa narudžbom i izvedeni. Nadalje, tuženik ističe prigovor nekvalitete izvedenih radova kao i postojanje njegove tražbine prema tužitelju s osnove ugovorne kazne zbog zakašnjenja, ali ne iznosi niti jednu tvrdnju niti predlaže provedbu dokaza na temelju kojega bi se moglo utvrditi da postoji veća vjerojatnost da će tuženik uspjeti u sporu. Stoga, takav sadržaj prigovora protiv rješenja o ovrsi ne upućuje na zaključak da je veća vjerojatnost da će tuženik uspjeti u sporu.

11. S druge strane, tužitelj je u podnesku od 23. studenog 2016. (list 18-20 spisa) obrazložio činjeničnu i pravnu osnovu svoje tražbine u iznosu od 50.555,94 kn, priložio isprave kojima se postojanje navedene tražbina može utvrditi (pisani ugovor o građenju, izdani računi tužitelja, građevinski dnevnik, završni obračun radova, zapisnik o primopredaji radova, okončanu situaciju) te je predložio daljnje dokazne prijedloge – saslušanje svjedoka, stranaka, uviđaj i građevinsko vještačenje. Također, iz dopisa Porezne uprave, Područni ured Pazin, Ispostava Poreč – Parenzo od 18. lipnja 2018. (list 204 spisa) sud je utvrdio da je tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza po računu tužitelja na osnovi kojeg je javni bilježnik izdao rješenje o ovrsi (račun br. 5/1/1 od 14. srpnja 2015. koji iznosi 50.555,94 kn). Sve to navedeno, upućuje ovaj sud na zaključak da je veća vjerojatnost da će tužitelj uspjeti u ovome sporu s osnove njegove tražbine prema tuženiku u iznosu od 50.555,94 kn.

12. Slijedom navedenog, ovaj sud zaključuje da su ispunjene pretpostavke iz odredbe čl. 501.a ZPP-a za određivanje prethodne mjere osiguranja za novčanu tražbinu iz rješenja o ovrsi u iznosu od 50.555,94 kn zajedno s pripadajućim iznosom zakonskih zateznih kamatama od 23. srpnja 2015. o čemu je odlučeno u izreci ovog rješenja uz napomenu da je stopu zakonskih zateznih kamata navedenih u prijedlogu sud uskladio s odredbom čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21).

U Varaždinu, 14. ožujka 2022.

SUDAC:
Ksenija Flack-Makitan

ɔkument je elektronički potpisan:
KSENIJA FLACK-MAKITAN
ijeme potpisivanja:
14-03-2022
11:53:42

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
2.5.4.97=#130D4852303733393739313531313 1
L=VARAŽDIN
S=FLACK-MAKITAN
G=KSENIJA
CN=KSENIJA FLACK-MAKITAN

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 8 dana od dana primitka rješenja, a žalba se podnosi ovome sudu, a o istoj odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.
Žalba ne odgađa izvršenje ovog rješenja.

DNA:
1. Tužitelj – po punomoćniku Borisu Raviću
2. Tuženik – po punomoćniku Marinu Hrainu
3. Financijska Agencija – Rijeka, uz podnesak predlagatelja od 6. rujna 2018. te

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Varaždinu
Braće Radića 2
42000 Varaždin

Poslovni broj: 9 : Povrv-22/2022-6

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E NJ E

Trgovački sud u Varaždinu po ovlaštenom službeniku toga suda Ivi Šimunić u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza GRADITELJSTVO TURKOVIĆ društvo s ograničenom odgovornošću za građenje, trgovinu i usluge u stečaju, OIB 82051718685, Ulica Jurja Križanića 92, 42000 Varaždin, kojeg zastupa punomoćnik, odvjetnik Boris Ravić, protiv tuženika KLIMACH d.o.o, OIB 97077261013, Markovac 40 b, 52463 Višnjan, kojeg zastupa punomoćnik, odvjetnik Marino Hrain radi isplate, 18. ožujka 2022.

r i j e š i o j e

I. Nalaže se da Stečajna masa iza GRADITELJSTVO TURKOVIĆ društvo s ograničenom odgovornošću za građenje, trgovinu i usluge u stečaju, u roku od 8 dana po primitku ovog rješenja plati sudsku pristojbu za prvostupanjsku presudu u iznosu od 1.065,00 kn (članak 28. Zakona o sudskim pristojbama „Narodne novine“, broj 118/18.-dalje: ZSP).

II. Gornji iznos doznačite – uplatite kod banke ili pošte u korist računa prihoda Državnog proračuna Republike Hrvatske broj HR1210010051863000160, pozivom na broj HR63 5045-3574-1054773653 opis plaćanja:Pristojba Povrv-22/2022, TS VŽ.

III. Izvornu potvrdu o doznaci – uplati prilijepiti na poleđini ovog rješenja, a nakon toga vratiti rješenje ovom sudu u gore navedenom roku.

IV. Ako pristojbeni obveznik ne plati pristojbu u ostavljenom roku ili o tome bez odgađanja ne obavijesti sud, nalaže se Financijskoj agenciji provesti ovrhu na novčanim sredstvima pristojbenog obveznika sa svih njegovih računa i oročenih novčanih sredstava prema odredbama zakona koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima (čl. 28. st.4.i 5. i čl. 30. st. 1. ZSP-a).

V. Nalaže se Financijskoj agenciji da novčani iznos za koji je određena ovrha prenese s računa pristojbenog obveznika i oročenih novčanih sredstava pristojbenog obveznika na račun prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske iz točke III. izreke rješenja, osim primanja i naknada iz članka. 172. Ovršnog zakona („Narodne novine“,

broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., i 73/17.- dalje: OZ) i iznosa koji su izuzeti od ovrhe prema članku 173. OZ.

U Varaždinu 18. ožujka 2022.

Ovlašteni službenik
Iva Šimunić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopušten je prigovor. Prigovor se podnosi ovom sudu u jednom primjerku, u roku tri dana od dana primitka prijepisa ovog rješenja (članak 29. ZSP-a).

DNA:

1. Stečajna masa iza GRADITELJSTVO TURKOVIĆ društvo s ograničenom odgovornošću za građenje, trgovinu i usluge u stečaju, kojeg zastupa punomoćnik Boris Ravić, odvjetnik iz Novog Marofa

Podaci za uplatu pristojbe
Prvostupanjska presuda

Platitelj:	Stečajna masa iza GRADITELJSTVO TURKOVIĆ društvo s ograničenom odgovornošću za građenje, trgovinu i usluge u stečaju,
Primatelj:	Državni proračun Republike Hrvatske
Iznos:	1.065,00 kn
Rok plaćanja	8 dana
IBAN primatelja:	HR1210010051863000160
Poziv na broj primatelja:	HR63 5045-3574-1054773653
Opis plaćanja:	Pristojba Povrv-22/2022, TS VŽ.

Kod plaćanja obavezno upišite navedeni model plaćanja, poziv na broj i opis kako bi se uplata mogla povezati s Vašim zaduženjem.
Ukoliko ste pristojbu već platili, zanemarite ove podatke za uplatu.

Uz pomoć odgovarajuće aplikacije automatski popunite podatke za elektronsko plaćanje učitavanjem priloženog 2D barkoda.

ODVJETNIK

MARINO HRAIN

Franjevački trg 11, 42000 Varaždin

M: 099/220-0224 T: 042/201-898 F: 042/200-891 E: marino.hrain@gmail.com

Varaždin, 22. ožujka 2022.
Oznaka: JTS

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

za

VISOKI TRGOVAČKI
SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Posl.br.: Povrv-22/2022

TUŽITELJ/ PREDLAGATELJ OSIGURANJA:	**Stečajna masa iza GRADITELJSTVO TURKOVIĆ d.o.o. u stečaju, Varaždin (Grad Varaždin) Ulica Jurja Križanića 92, OIB: 82051718685**
TUŽENIK/ PROTIVNIK OSIGURANJA:	**KLIMACH d.o.o., Markovac (Općina Višnjan - Visignano) Markovac 40 b, OIB: 97077261013,** zastupano po punomoćnicima odvjetnicima iz OD KOZJAK I RENDIĆ j.t.d. iz Varaždina, Franjevački trg 11 *(punomoć za zastupanje u prilogu)*

ŽALBA TUŽENIKA/PROTIVNIKA OSIGURANJA

protiv Rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu
od 14. ožujka 2022. posl.br. Povrv-22/22-2

I/ Tuženik je zaprimio Rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu od 14. ožujka 2020. posl.br. Povrv-22/22-2 kojim je, radi osiguranja novčane tražbine tužitelja u iznosu od 50.555,94 kn zajedno sa pripadajućom zateznom kamatom, te u iznosu od 2.362,95 kn zajedno sa pripadajućom zateznom kamatom, određena prethodna mjera zabranom bankama da tuženiku ili trećoj osobi po nalogu tuženika isplate s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera.

II/ Ovim putem, tuženik/protivnik osiguranja u zakonskom roku podnosi žalbu protiv Rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu od 14. ožujka 2022. posl.br. Povrv-22/2022-2 pobijajući isto u točki I/ zbog sljedećih žalbenih osnova:

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- bitne povrede odredbi parničnog postupka,
- pogrešne primjene materijalnog prava.

III/ Primarno, rješenje o prethodnoj mjeri doneseno je nakon zaključenja glavne rasprave, što je suprotno odredbi iz članka 501. a. Zakona o parničnom postupku kojom je istaknuto da u postupku pred trgovačkim sudovima koji se vodi povodom pravnog lijeka protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, sud će **najkasnije do zaključenja glavne** rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine, osim ako iz navoda u pravnom lijeku i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

Nastavno, prvostupanjski sud u ovoj fazi postupka više nije mogao donijeti rješenje o prethodnoj mjeri, obzirom da navedeno proizlazi iz zakonske formulacije članka 501. a. Zakona o parničnom postupku.

IV/ Nadalje, iz obrazloženja pobijanog rješenja ne proizlazi temeljem kojih osnova prvostupanjski sud zaključuje da postoji veća vjerojatnost da tužitelj uspije u sporu. Prvostupanjski sud tek nabraja dokazne prijedloge tužitelja, te ukazuje na činjenicu da tuženik nije iznio niti jednu tvrdnju, niti predložio dokaz na temelju kojega bi se moglo utvrditi da postoji veća vjerojatnost da će tuženik uspjeti u sporu. Pritom, prvostupanjski sud niti ne obrazlaže na koji način cijeni dokazne prijedloge tužitelja, a osobito ne ističe na koji način utječe na iste dokazne prijedloge činjenica da tuženik osporava njihovu vjerodostojnost obzirom na činjenicu da je materijalna dokumentacija u spisu jednostrano potpisana, dakle obzirom da niti obračun, a niti Zapisnik o primopredaji radova nisu potpisani od strane predstavnika tuženika.

M: 00385 99/220-0224 T: 042/201-898; F: 042/200-891

E: marinohrain@gmail.com

Uvjerenje prvostupanjskog suda o većoj vjerojatnosti da će tužitelj uspjeti u sporu temelji se isključivo na jednostranim izjavama, sastavljenim i potpisanim od strane tužitelja, dok prigovori tuženika nisu uopće ocijenjeni – štoviše, pobijanim rješenjem ističe se kako tuženik ne iznosi niti jednu tvrdnju na temelju koje bi se moglo utvrditi da postoji veća vjerojatnost da će isti uspjeti u sporu.

Nadalje, iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da sud prilikom donošenja istoga rješenja nije cijenio postavljeni zahtjev tuženika (prigovor radi prebijanja), što je bio dužan učiniti, obzirom da zahtjev tuženika svakako može u bitnome pridonijeti ocjeni vjerojatnosti uspjeha u sporu. Naime, prema stavu zauzetom u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 1. veljače 2007. posl.br. Revt-4/05 u postupcima u kojima uz osnovni tužbeni zahtjev postoji i uložen protutužbeni zahtjevi, a ti se zahtjevi mogu prebiti (što konkretno jest slučaj), *„osnovanost tužbenog zahtjeva ovisi i o osnovanosti protutužbenog zahtjeva.“*.

Dakle, odluka o prethodnoj mjeri trebala je biti donijeta ocjenom cjelokupnog stanja spisa, budući da bi o ocjeni cjelokupnog stanja spisa trebao ovisiti zaključak suda o vjerojatnosti uspjeha u sporu, dakle odluka o strani za koju je vjerojatnije da će uspjeti u sporu, te odluka o iznosu za koji je vjerojatnije da će ta strana uspjeti u sporu. Ukoliko se konkretno uzme u obzir ukupno stanje predmeta, što podrazumijeva dokumentaciju predanu od strane tužitelja na ime dokazivanja osnove i visine tužbenog zahtjeva, osnovu prigovaranja protivnika osiguranja, te istaknuti prigovor radi prebijana, postavlja se pitanje u kojem je dijelu vjerojatnije da će upravo predlagatelja osiguranja uspjeti sa svojim zahtjevom, odnosno da protivnik osiguranja neće uspjeti sa svojim. Odluka o vjerojatnosti uspjeha o sporu donesena je isključivo ocjenom zahtjeva tražbine predlagatelja osiguranja, ne cijeneći pritom zahtjev protivnika osiguranja – što je svakako bilo potrebno učiniti, obzirom da za slučaj osnovanosti prigovora radi prebijanja, tužitelj/predlagatelj osiguranja neće imati tražbinu u visini definiranoj rješenjem o osiguranju.

Slijedom svega navedenog prvostupanjsko rješenje temelji se na nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju koje je uvjetovalo pogrešnu primjenu materijalnog prava.

Prvostupanjski sud nije cijenio prethodno navedene okolnosti, niti je dao argumentirano obrazloženje svom uvjerenju o većoj vjerojatnosti tužitelja/predlagatelja osiguranja da uspije u sporu. Iz sadržaja obrazloženja pobijanog rješenja jasno proizlazi da prvostupanjski sud nije cijenio činjenicu uloženog prigovora radi prebijanja, o kojem, dakle, također ovisi odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva predlagatelja osiguranja, odnosno vjerojatnosti uspjeha u sporu - čime je ostvaren žalbeni razlog apsolutno bitne povrede odredbi parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku, te nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

V/ Zaključno, izreka pobijanog rješenja o osiguranju proturječna je obrazloženju.

Točkom 12. obrazloženja navodi se kako su ispunjene pretpostavke za određivanje mjere osiguranja za novčanu tražbinu iz rješenje o ovrsi u iznosu od 50.555,94 kn zajedno s pripadajućom zateznom kamatom, dok je samom izrekom rješenja obuhvaćen i daljnji iznos od 2.362,95 kn zajedno s pripadajućom zateznom kamatom na isti. Dakle, nije jasno na što se

M: 00385 99/220-0224 T: 042/201-898; F: 042/200-891

E: marinohrain@gmail.com

odnosi daljnji iznos od 2.362,95 kn zajedno s pripadajućom zateznom kamatom. Ukoliko se predmetni iznos odnosi na troškove osiguranja, ukazuje se na točku 7. obrazloženja kojom je definirano da isti ne mogu biti predmetnom rješenja o osiguranju, obzirom da nisu obuhvaćeni predmetnim rješenjem o ovrsi.

Dakle, prethodno iznesenim ostvarena je žalbena osnova apsolutno bitne povrede odredbi parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točka 11 Zakona o parničnom postupku. Nastavno, a obzirom na opisane kontradiktornosti, pobijano rješenje nije niti moguće potpuno ispitati.

VI/ Slijedom svega navedenog, protivnik osiguranja, Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske

p r e d l a ž e

da usvoji žalbu protivnika osiguranja protiv Rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu od 14. ožujka 2022. posl.br. Povrv-2022/22-2 te prijedlog predlagatelja osiguranja odbije, odnosno podredno da ukine pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu, uz nadoknadu troškova postupka protivniku osiguranja.

Za tuženika/protivnika osiguranja, punomoćnik
Marino Hrain, odvjetnik

Marino Hrain

Digitalno potpisao:
Marino Hrain
Datum: 2022.03.22
13:52:23 +01'00'

Troškovnik tuženika

- trošak sastava žalbe – 1.250,00 kn
- sudska pristojba na žalbu – prema odluci suda

M: 00385 99/220-0224 T: 042/201-898; F: 042/200-891

E: marinohrain@gmail.com